

[Christiani.]

Det er derfor min bestemte Opfattelse, at vi i hvert Fald ovre paa min Egn har talt saa meget Grundlov, at jeg tvivler paa, at nogen vil sætte Pris paa at høre mere derom, altsaa heller ikke i Tidsrummet inden Folkeafstemningen.

Skønt vi fra Venstres Side er af den Mening, at der er langt vigtigere Ting at drøfte med Vælgerne, navnlig alt, hvad der angaar vort nationale Beredskab, Regeringens økonomiske Politik, Landbrugets manglende Rentabilitet, de aandelige og kulturelle Spørgsmaal og flere andre, har vi tvunget af Omstændighederne været nødt til at anvende en ikke ubetydelig Tid til at svare de forskellige Valgkandidater paa deres Indstilling med Hensyn til Grundlovsforslaget. Dette har for saa vidt været beklageligt, som det forekommer os, at alle de andre Spørgsmaal, som jeg lige har nævnt, var saa meget vigtigere, at de burde have lagt Beslag paa hele Tiden, men bortset herfra har det ikke været svært for os at imødegaa de forskellige Anbefalere af Regeringens Grundlovsforslag.

I denne Forbindelse har det naturligvis været en stor Fordel for os, at vi havde vort eget klare og præcise Forslag til en simpel og praktisk Ordning af Rigsdagens Fremtid gennem Venstres Forslag om et Etkammersystem, der efter min personlige Mening, saaledes som Tiden efterhaanden har udviklet sig, og som jeg ogsaa ved anden Lejlighed har haft Anledning til yderligere at motivere det, er det simpleste og mest effektive og samtidig fuldt betryggende.

Da jeg ikke selv har været Medlem af Rigsdagen i den Tid, dette Forslag blev udarbejdet, er det mig naturligt her fra dette Sted at rette en varm Tak til mit Parti, fordi det har stillet dette udmærkede Forslag, hvorom der i Partiet var opnaaet fuldkommen Enighed, til Raadighed for os, der paa Venstres Side har deltaget i Valgkampen. Og idet jeg saaledes takker Partiet, takker jeg ogsaa den Mand, der under de mange og vanskelige Forhandlinger, der stod i Forbindelse med Grundlovsforslagets Gang gennem Rigsdagen, har staaet som vort Partis Formand, med det sidste Ansvar, det ærede Medlem Hr. Brorsen.

I samme Forbindelse vil jeg gerne tillige — og det tror jeg ogsaa vil blive forstaaet

saavel af mine egne Partifæller som af de øvrige Medlemmer af dette høje Ting samt af Befolkningen ude omkring i Landet — rette en varm Tak til en anden af mine Partifæller, det ærede Medlem Hr. Krag, for den betydelige Indsats, som det ærede Medlem har øvet under Tilvejebringelsen af Venstres Grundlovsforslag. Det ærede Medlem Hr. Krag har her som ved saa mange andre tidligere Lejligheder stillet sin rige Erfaring, sin klare Tanke og store Arbejdsevne til Raadighed for en vigtig Sags gode Løsning og samtidig bidraget til, at der blev givet os, som deltog i Valget som hans Partifæller, et udmærket Grundlag at kæmpe paa.

Mit Partis Formand, det ærede Medlem Hr. Brorsen, har allerede i sin Tale under første Behandling særlig fremhævet en Række af de vigtigere Punkter, paa hvilke vi bestemt maa tage Afstand fra Regeringsforslaget, og der er derfor for mig saa meget desto mindre Anledning til at uddybe denne Side af Sagen. Naar man tænker paa, hvor meget der er sagt og skrevet om Grundlovsspørgsmaalet, eller hvor meget der i det hele taget siges og skrives, inden en Lov kan blive til, kan man undertiden faa den Opfattelse, at Politik er noget meget indviklet. Det er imidlertid en Opfattelse, som, selv om den maaske, hvad Detaillerne angaar, kan være rigtig, hvad det egentlige og væsentlige angaar, er forkert. Politik er noget meget enkelt og simpelt, det er de store Linier, det kommer an paa, det er dem, der sætter deres Præg og gør deres Indtryk ude i Befolkningen og derved skaber de store Vælgermasser for eller imod.

Jeg tror, det vil gaa ligesaadan ved det nye Grundlovsforslag, og jeg skal lige som Illustration hertil omtale, at jeg forleden kom til at drøfte Grundlovsspørgsmaalet med en meget begavet og intelligent Mand, som i øvrigt ikke giver sig særlig af med Politik og næppe har, hvad jeg vil kalde nogen bestemt partipolitisk Indstilling. Han erklærede, at han vilde stemme imod Grundloven, men da jeg sagde, at han kunde jo saa lige saa godt blive hjemme, sagde han, at han syntes nu, det var rigtigere at benytte den Stemmeret, man engang havde, og det kan der jo i Almindelighed ikke siges noget imod, tværtimod, synes jeg. Da jeg nu spurgte ham, hvorfor han vilde stemme imod Grundloven, sagde han, at han havde